(గత సంచిక తరువాయి)

నేను నవ్వాను.

"నువ్వూహించినట్టు నాకే మెంటల్ ప్రాబ్లెమ్స్ లేవుగానీ నేనడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పు ముందు.

"నువ్వేంటిక్కడ?" అంటే యిలా తలుపు దగ్గర ఎందుకు నిలబడ్డావు? అనికాదు.

ఇంకా ఆఫీసుకి ఎందుకు వస్తున్నావూ అని. నువ్వింకా యిక్కడే పనిచేస్తుంటే నీ సొంత కంపెనీ పనులు ఎప్పుడు మొదలు పెడతావు?" అడిగాను దబాయింపుగా.

"అన్నీ ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నాను. త్వరలోనే ఈ జాబ్ కూడా మానేస్తాను. మాధవ్‌కి కూడా ఈ విషయం తెలుసు. మాధవ్ సలహాలతోనే ముందుకి వెళుతున్నాను" చెప్పాడు.

నేను అర్థం అయినట్టు తలాడించాను.

"మరి యింట్లోవాళ్ళని ఎలా మేనేజ్ చేస్తాడో" అనుకున్నాను కానీ ఆ విషయం అడగలేకపోయాను.

ఇక మాట్లాడడానికేమీ లేదన్నట్టు యిద్దరం కాసేపు మౌనంగా నిలబడ్డాం. ఏదో అయస్కాంతశక్తి పట్టిలాగినట్టు. యిద్దరం అక్కడ నుంచి కదల్లేదు. అతను నా వెనకాల ఏదో చూస్తున్న నెపంతో నా మెడవంపునీ, నా జుట్టుతో దోబూచులాడుతున్న నా చెవి జుంకాని చూస్తూ వున్నాడు.

నేను కళ్ళు దించుకుని కిందకి చూస్తున్నట్టు నటిస్తూ, క్రికెట్ ఆడీ ఆడీ గట్టిబడ్డట్టున్న అతని చేతికండరాల్ని. మధ్య మధ్యలో నా మీదే అతుక్కుపోతున్న అతని చూపుల్నీ గమనిస్తూ నిల్చున్నాను. "తనూ! ఎక్కడున్నావ్?" ఉన్నట్టుండి స్వప్న కేక వినిపించడంతో తుళ్ళిపడ్డాను.

గబగబా అడుగులు ముందుకి వేస్తూ ధడాలున సందీప్‌ని ఢీకొట్టాను. అప్పటికి అర్థమైంది. గజిబిజిగా వున్న నా మెదడు పొరబాటు చేసిందని. అతనూ నా పొరబాటుని గ్రహించి వెంటనే తప్పుకోలేదు. అంటే అతను కూడా యిదే కోరుకుంటున్నాడా?

నేను అతనికి దూరంగా జరిగే ప్రయత్నం చేయలేదు. అతనికి దగ్గరగా వుంటే ఒక రకమైన గంధం నన్ను చుట్టేసినట్టనిపించింది. అది పెర్ఫ్యూమ్ వల్ల వచ్చింది కాదు. కేవలం అతని వునికిని తెలిపే అతని శరీర పరిమళం.

ఈసారి పూర్తిగా ఏదో మాయలో చిక్కుబడిపోయినట్టే అనిపించింది నాకు. ఇది జరిగింది రెండు క్షణాలపాటే అయినా దాని తాలూకు అనుభూతి సుదీర్ఘంగా నాటుకుపోయింది మనసులో.

క్రమంగా నేను అతని మాయలో నుంచి బైటపడుతూనే నా పరిస్థితి అర్థమైంది.

నా కుడిచేయి, చెంప అతని ఛాతీకి ఆనుకుని వున్నాయి. అతని స్పర్శని అనుభూతి చెందుతూ ఓ క్షణంపాటు అలాగే వుండిపోయాను.

"నువ్వు వెళ్ళాల్సింది అటు" నవ్వుతూ అంటున్న సందీప్ మాటలు వినిపించాయి.

గబుక్కున, దూరంగా జరిగి అతనివైపు చూశాను.

"తన్మయి! మళ్ళీ పొరబాటు చేశావు. దొరికిపోయావు" లోపలినుంచి మాటలు వినిపించాయి.

"సరే..సరే.. ఇక చాలు" అనుకుంటూ వెనక్కి తిరిగాను. ఒకసారి మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి అతని కళ్ళలోకి చూడాలనిపించింది. కానీ ఆ పని చేయలేదు.

అతని చూపులు కొంటెగా నా వెంటే వస్తున్నాయని మాత్రం నాకు తెలుసు.

"పద..పద యిప్పటికే లేటయ్యింది" మెట్లు దిగుతూ స్వప్న పిలిచింది. ఎర్రబడ్డ నా మొహాన్ని మామూలుగా ఉంచే ప్రయత్నం చేస్తూ గట్టిగా గాలిపీల్చుకుని స్వప్న వెనకాలే నడిచాను.

ఈసారి షాపింగ్‌కి సిటీకి వెళ్ళాం.

స్వప్నతో ఎంగేజ్‌మెంట్‌కి నేను కూడా కొత్తబట్టలు కొనుక్కున్నాను. మా షాపింగ్ పూర్తయ్యాక హోటల్‌లో లంచ్ చేసి, కార్ పార్కింగ్ దగ్గరికి వస్తుంటే వెంకట్ కనిపించాడు.

"హాయ్ మీరిద్దరూ షాపింగ్‌కి వచ్చారా?" మా చేతుల్లోని బ్యాగ్స్ చూసి అడిగాడు.

"అవును. షాపింగ్ పూర్తయ్యింది. వెనక్కి వెళ్ళబోతున్నాం" చెప్పాన్నేను.

"ఓ.." అని ఒక్క క్షణం ఆగాడు వెంకట్.

"తనూ! ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్ అలా కాఫీ షాప్‌లో కూర్చుందామా. నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి" అన్నాడు.

స్వప్న నా వైపు చూసింది.

"ఓ.కే నేను యింటికి వెళతాను. మీరు కంటిన్యూ అవ్వండి. వెంకట్ నిన్ను డ్రాప్ చేస్తాడు సరేనా?"

"ష్యూర్!" వెంకట్ చెప్పగానే స్వప్న కారులో కూర్చుంది. నేనూ, వెంకట్ ఎదురుగా వున్న కాఫీ షాప్‌లోకి వెళ్ళాం.

"అంటే యిప్పుడు సమస్య డబ్బు అన్నమాట" వెంకట్ చెప్పిందంతా విని సాలోచనగా అన్నాను.

"సందీప్, అన్నీ ముందే కరెక్ట్‌గా ప్లాన్ చేసి పెట్టుకున్నాడు. లైసెన్సులూ, పర్మిట్లూ వచ్చేశాయి. గోడౌన్ కూడా లీజుకి తీసుకున్నాం. వాడి సమస్యల్లా డబ్బే. అందుకే నేను ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టి పార్ట్‌నర్‌గా చేరతానని చెప్పాను. వాడు మాధవ్ దగ్గర కొంత అప్పుచేసి యింకా కొన్నాళ్ళు జాబ్ చేయగా వచ్చిన డబ్బు పెట్టుబడిగా పెడుతున్నాడు. ప్రస్తుతానికి అన్నింటికీ ఎడ్వాన్స్‌లు మాత్రమే యిచ్చాం. కాకపోతే నాకు ఓ ప్రాబ్లం వచ్చింది. మా నాన్న సంగతి నీకు తెలుసుగా. ఆయన రాజకీయాల్లో ఉన్నాడు. నన్నూ పాలిటిక్స్‌లోకి రమ్మని వత్తిడి చేస్తున్నాడు. పోయినసారి ఎలక్షన్ ప్రచారానికి ఆయనతోబాటు తిరగలేదని, అలిగి నాలుగు నెలలు నాతో మాట్లాడలేదు. నా ఎలవెన్స్‌లన్నీ కట్ చేశాడు. సందీప్‌తో కలిసి బిజినెస్ చేయడం ఆయనకి అస్సలు యిష్టంలేదు. ప్రస్తుతానికి యిది చిన్న బిజినెస్‌లా కనిపిస్తున్నా, దీనికి చాలా స్కోప్ వుంది. డబ్బు వచ్చేకొద్దీ బిజినెస్‌ని పెంచుకోవచ్చు.

ఆ పాలిటిక్స్ అంటే నాకు అస్సలు పడదు. నీకు తెలుసుగా. నాకు బాగా బద్ధకం. అందరితో సరిపడదు. నైన్ టూ నైన్ జాబ్ అస్సలు చెయ్యలేను.

అలాగని ఖాళీగా వుండలేను. అందుకే వాడు బిజినెస్‌లో పార్ట్‌నర్‌గా వుంటావా అని అడగ్గానే ఒప్పుకున్నాను.

ఇప్పుడు మా నాన్నని డబ్బు అడిగితే 'ససేమిరా' యివ్వనంటున్నాడు. అమ్మనడిగి కొంత ఎమౌంట్ ఎడ్జస్ట్ చేశాను. బాంక్‌లోన్ తీసుకోవడానికే ప్రోబ్లం అయ్యేట్టుంది. మార్ట్‌గేజ్ పెట్టడానికి ప్రాపర్టీ ఏదైనా చూపించాలి" అన్నాడు గట్టిగా గాలిపీలుస్తూ.

"మొత్తం ఎంత ఎమౌంట్ కావాల్సివస్తుంది?" అడిగాను.

"నిజానికి ఒక్కసారే పెద్ద ఎమౌంట్ కూడా అక్కర్లేదు. మెషినరీకే ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్‌లో కట్టాలి. రైతులకి సీజనల్ పేమెంట్స్, వర్కర్స్‌కి రెగ్యులర్‌గా యివ్వాలి. కాకపోతే సమయానికి డబ్బు అందకపోతే యిరుక్కుపోతాం.

మాధవ్‌ని యిప్పటికే చాలా అడిగాం. మా నాన్నమీద అస్సలు ఆశలేదు. పోనీ సందీప్ వాళ్ళ యిల్లు ష్యూరిటీ కింద పెట్టి లోన్ తీసుకుందామంటే వాడిదీ నాలాంటి సమస్యే.

వాళ్ళ యింట్లో ఒప్పుకోరు. నిజానికి వాళ్ళకి ఈ బిజినెస్ సంగతే తెలియదు. అయినా మాకున్న బోలెడు ఆస్తుల్ని ష్యూరిటీగా చూపించకపోగా వాళ్ళకున్న ఒకే ఒక్క యింటిని తాకట్టు పెట్టమని ఏ మొహం పెట్టుకుని సలహా యిస్తాను? "

"సందీప్ ఏమంటున్నాడు?"

"వాడికింకా ఈ సిట్యుయేషన్ గురించి తెలియదు. నేను డబ్బు ఏర్పాటు చేస్తాననే అనుకుంటున్నాడు."

"షాపింగ్‌కి వచ్చేముందు సంతోషంగా కనిపించిన సందీప్ మొహం గుర్తొచ్చింది నాకు.

"అసలు ఈ బిజినెస్ స్టార్ట్ చేస్తున్నాడని తెలిస్తే సందీప్ వాళ్ళ యింట్లో రియాక్షన్ ఎలా వుంటుందో" వెంకట్ కాఫీ సిప్ చేస్తూ అన్నాడు.

"సందీప్ యింత పిరికివాడని అనుకోలేదు. వూళ్ళో అందరిముందు ఎవరికీ తలవంచని ధీరుడిలా ఆటిట్యూడ్ చూపిస్తాడు. ఇంట్లో వాళ్ళని కన్విన్స్ చేయడానికి బదులుగా అబద్ధాలు చెప్పడం దేనికి?" అడిగాను ఖాళీ కప్పుని బల్లమీద పెడుతూ.

వెంకట్ నవ్వాడు. "పిల్లల్ని పెద్దవాళ్ళు అర్థం చేసుకుని వాళ్ళకి నచ్చినట్టు వాళ్ళని బతకనిస్తే ఇక ఈ భూమ్మీద సమస్యలు సగం తగ్గిపోతాయి. దానికి నేనే నిలువెత్తు సాక్ష్యం. మా నాన్న నన్ను బెదిరించి నాకు డబ్బులు కట్ చేస్తాడు. వాళ్ళమ్మ అయితే ఏకంగా బావిలో దూకేస్తుంది. మనిషికి ఫ్యామిలీ అనేది బలమేకాదు. ఒక్కోసారి బలహీనత కూడా అవుతుంది."

వెంకట్ మాటలకి నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

"పైకి నెమ్మదిగా, మామూలుగా కనిపించే సుమిత్రాదేవి యింత అసాధ్యురాలా?" ఆశ్చర్యపోయాను.

కానీ వెంకట్ నాకివన్నీ ఎందుకు చెప్తున్నాడు? అనుమానం వచ్చి అదే అడిగానతన్ని.

"నువ్వు మా బిజినెస్‌లో పార్ట్‌నర్‌షిప్ తీసుకుంటావా?" బల్లమీదకి వంగుతూ సూటిగా అడిగాడు.

"నేనా?" ఆశ్చర్యపోయాను.

"ఇట్స్ నాట్ ఎబౌట్ మనీ. కలిసి పనిచేయడానికి మన మైండ్ సెట్ సరిగ్గా సరిపోతుంది. వర్క్‌లో సమస్యలు వుండవు. అందుకే యిదంతా నీకు చెప్పాను. ఇక డెసిషన్ నీది."

ఒక్క క్షణం నాకంతా అయోమయంగా తోచింది. నా కెరీర్‌ని ఎప్పుడూ యిలా బిజినెస్ యాంగిల్‌లో ఆలోచించలేదు.

"తనూ! సందీప్‌తో కలిసి పనిచేయడానికీ, అతనికి తోడుగా నిలడటానికి యిదొక అవకాశం" అంతర్వాణి అరిచింది గట్టిగా.

"ఒకే నాక్కొంచె టైమివ్వు. ఆలోచించి చెప్తాను" చెప్పి, హ్యాండ్‌బ్యాగ్ తగిలించుకుని లేచాను.

వెంకట్ చెప్పినదాని గురించి బాగా ఆలోచించిన తర్వాత అమ్మ గదిలోకి వెళ్ళాను. అప్పటికే అమ్మ గదిలో ట్యూబ్‌లైట్ ఆఫ్ చేసి వుంది. బెడ్ పక్కనే రీడింగ్ లాంప్ మాత్రం వెలుతుగూ వుంది. తలుపు చప్పుడవగానే చదువుతూ వున్న పుస్తకం మూసి నావైపు చూసింది అమ్మ.

నేను వెళ్ళి బెడ్ మీద అమ్మ పక్కన కూర్చున్నాను.

"ఏంటి తనూ? ఏదైనా ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడాలా?" అడిగింది. ఎంతో యింపార్టెంట్ విషయం కాకపోతే, నేను ఆ టైంలో రానని అమ్మకి తెలుసు.

"నా కెరీర్ గురించి, నేనొక నిర్ణయం తీసుకున్నాను" చెప్పాను చేతులు నులుముకుంటూ.

"చెప్పు" ఆసక్తిగా ముందుకు జరిగి అడిగింది.

"నేను బిజినెస్ చెయ్యాలనుకుంటున్నాను. అగ్రీబేస్డ్ బిజినెస్. మనచుట్టుపక్కల వూళ్ళలో రైతులనుంచి పంట కొనుగోలు చేసి వాటిని క్లీన్ చేసి, ప్యాక్ చేసి ఎక్స్‌పోర్ట్ చెయ్యాలి. అమెరికాలో కొన్ని యిండియన్ స్టోర్స్‌తో డీల్ కూడా కుదిరింది. ఫుడ్ ప్రాసెసింగ్‌కి కావల్సిన ఎక్విప్‌మెంట్‌కి కూడా అడ్వాన్స్ యిచ్చేశారు. గోడౌన్స్ వర్కర్స్ రెడీ. కంపెనీ రిజిస్ట్రేషన్, ఎక్స్‌పోర్ట్ పర్మిట్‌లూ, లైసెన్సుల పనికూడా అయిపోయింది.

ఇది కొంచెం బాగా సాగితే వాల్‌మార్ట్, కాస్ట్‌కోలాంటి స్టోర్స్‌కి కూడా కాంట్రాక్స్ తీసుకోవచ్చు.

ఇంకా వెజిటబుల్స్, ఫ్రూట్స్ నుంచి ప్యూరీ, జ్యూస్, పికిల్స్‌లాంటి ప్రాసెస్‌డ్ ఫుడ్స్ తయారుచేసే యింకో వింగ్ కూడా స్టార్ట్ చెయ్యొచ్చు. చాలా స్కోప్ వుంది ఈ బిజినెస్‌లో" గబగబా వివరాలన్నీ చెప్పి "ఏమంటావు అమ్మ" అంటూ అమ్మ మొహంలోకి చూశాను.
"నాకు తెలిసి, నువ్వు స్వప్న వాళ్ళింటికీ, షాపింగుకీ మాత్రమే తిరిగావు. ఇవన్నీ ఎప్పుడు చేశావు?" అనుమానంగా అడిగింది.

"నిజానికి ఇందులో నా ప్రమేయం ఏం లేదు. ఆల్రెడీ నా ఫ్రెండ్స్ ఈ సెటప్ అంతా చేసి వుంచారు. కాస్త ఫండింగ్ తక్కువైంది. అందుకే నన్ను పార్టనర్‌గా చేరమని అడిగారు.

"అలా చెప్పు. ఇదంతా నువ్వెప్పుడు చేశావా అని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఇంతకీ నీ బిజినెస్ పార్ట్‌నర్స్ ఎవరు?"

"వెంకట్ అని, అపోజిషన్ పార్టీ ఎమ్మెల్యే పూర్ణారావుగారి అబ్బాయి... యింకా" అని ఒక్క క్షణం ఆగాను. సందీప్ పేరు చెబితే, అమ్మ ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందా?" అనుకుంటూ.

"ఇంకా" రెట్టించింది అమ్మ.

"సందీప్ మన రంగారావు అంకుల్ వాళ్ళ అబ్బాయి" తక్కున చెప్పేసి అమ్మవైపు చూశాను.

"వెరీగుడ్ చాలా మంచి అయిడియా. ఎప్పుడూ జాబ్స్ అనేకాకుండా యిలాంటి అవకాశాల్ని కూడా అందిపుచ్చుకోవాలి" మెచ్చుకుంది అమ్మ.

"చెప్పానా అమ్మ ఎప్పుడూ ఓపెన్ మైండ్‌తో ఆలోచిస్తుందని" అంతరాత్మకూడా అరిచి చెప్పింది.

"అసలు ఈ ప్రాజెక్టు అయిడియా, ఎగ్జిక్యూషన్ ప్లాను అంతా సందీప్‌దే అమ్మా. వెంకట్, నేనూ జస్ట్ పార్ట్‌నర్స్" చెప్పాను ఉత్సాహంగా.

"అప్పుడే పార్ట్‌నర్‌షిప్‌దాకా వెళ్ళిపోయావు. నేనింకా నీ ప్రపోజల్‌కి ఒప్పుకోలేదు." అంది సీరియస్‌గా.

తుస్సున గాలి తీసేసినట్టయ్యింది నాకు.

"ఇప్పుడేకదా చాలా మంచి అయిడియా.. జాబ్సేకాదు, యిలాంటివి కూడా చేయొచ్చు అన్నావు" అన్నాను మూతి విరుస్తూ.

"అవును అన్నాను. కానీ బిజినెస్‌కి నువ్వు సరిపోతావు అనలేదు."

"అమ్మా" గబుక్కున ముందుకి దూకి, అమ్మ చేతులు పట్టుకున్నాను.

"ప్లీజ్ అమ్మా! ఒకసారి ట్రై చేస్తే కదా నేను సరిపోతానో లేదో తెలిసేది. నా ఫ్రెండ్ శ్వేత బొటిక్ పెట్టింది. శైలూ ఈవెంట్ ఆర్గనైజర్‌గా చేస్తుంది. అప్పుడు నువ్వే వాళ్ళని మెచ్చుకున్నావు. వాళ్ళ పేరెంట్స్ ఆ ఛాన్స్ యివ్వకపోతే వాళ్ళు మాత్రం చేసేవాళ్ళా?"

కానీ బిజినెస్ అంటే ఎక్స్‌పీరియన్స్ చాలా అవసరం తనూ. నువ్వు ఈ లైన్‌లో వెళ్ళాలనుకుంటే కొన్నాళ్ళు ఎవరిదగ్గరైనా వర్క్ చేశాక, మొదలుపెడితే బావుంటుంది" చెప్పింది.

నా ఆశ మీద నీళ్ళు చల్లినట్టయ్యింది.

"అమ్మా! ఎక్స్‌పీరియన్స్ వచ్చాక అవకాశం రావాలని రాసిపెట్టిలేదు. ఇదొక మంచి అవకాశం. అందులోనూ వీళ్ళు నా ఫ్రెండ్స్. వీళ్ళతో కలిసి పనిచేయడానికి నాకు కంఫర్ట్ వుంది. ప్లీజ్.. అమ్మా" బతిమాలాను.

"సరే ఆలోచించి రేపు చెబుతాను" ఆఖరుగా అంది.

మర్రోజు ఉదయం ఆఫీసుకి వెళుతూ అమ్మ పిలిచింది నన్ను.

రక్కున వెళ్ళి ఎదురుగా నిలబడ్డాను.

"సందీప్..వెంకట్ వీళ్ళలో ఎవరో ఒకర్ని వచ్చి నన్ను కలవమని చెప్పు. వచ్చేటప్పుడు బడ్జెట్ ప్లాన్, యింకా ఇప్పటివరకూ యిచ్చిన ఎడ్వాన్స్‌ల తాలూకు బిల్స్‌తో సహా మొత్తం ఫైలుతో రమ్మని చెప్పు" కారు కీస్ తీసుకుంటూ చెప్పింది.

"హుర్రే" ఆనందంగా అరిచాను.

"అయితే నువ్వు ఒప్పుకున్నట్లేనా?" అడిగాను ఆనందంగా.

"ఇట్స్ నాట్ ఎ బాడ్ అయిడియా" చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

అమ్మ అటు వెళుతూనే వెంకట్‌కి ఫోన్ చేశాను. అమ్మతో మాట్లాడటానికి సందీప్ కంటే వెంకట్ అయితే బావుంటుందనుకున్నాను. అంతేగాక సందీప్‌కి నేను పార్టనర్‌గా చేరుతున్నానన్న విషయం సర్‌ప్రైజ్‌గా వుంచాలన్నది నా ఆరాటం.

వెంకట్ మాయింటికి రావడం, అమ్మ కన్విన్స్ అవడం అన్నీ ఓ వారంలో జరిగిపోయాయి.

బ్యాంక్ ష్యూరిటీ కింద మా యింటిని తాకట్టు పెట్టడానికి అమ్మ ఒప్పుకుంది.

"అమ్మా! ఒక చిన్న రిక్వెస్ట్" అన్ని విషయాలూ నిర్ణయం అయిపోయాయి అనుకున్న తర్వాత అమ్మతో అన్నాను.

"ఏంటి?"

"ఈ బిజినెస్ సంగతిగానీ ఇందులో నా పార్ట్‌నర్‌షిప్ సంగతికానీ, రంగారావు అంకుల్‌తో చర్చించొద్దు.. ప్లీజ్"

"ఎందుకు?" అమ్మ అనుమానంగా అడిగింది.

"సందీప్ వాళ్ళింట్లో ఈ విషయాలేమీ తెలియదని వెంకట్ చెప్పాడు. వాళ్ళ ఫ్యామిలీ మేటర్స్ గురించి నాకు తెలియదు. కానీ నావల్ల ఏ ప్రాబ్లమ్స్ రాకూడదని" అంటూ నసిగాను.

"తన్మయీ మీరు యింకా చిన్నపిల్లల్లాగా బిహేవ్ చేస్తున్నారు. కనీసం యింట్లో వాళ్ళని కన్విన్స్ చేసుకోలేని మనిషి రెస్పాన్సిబుల్‌గా బిజినెస్ ఎలా చేస్తాడు? ఇంతలా భయపడేవాడు ఏం చేస్తాడో ఏంటో" అసహనంగా అంది.

"అందరూ నీలా ఓపెన్ మైండ్‌తో ఉండరు కదమ్మా" బతిమాలాను.

"సరే కానీ. నీ పరంగా నేను ఎవ్వరి దగ్గరా నిజం దాచిపెట్టను" చెప్పింది సీరియస్‌గా.

"ఓ.కే" చెప్పి, 'హమ్మయ్య' అని నిట్టూర్చాను.

అనుకున్నపని అనుకున్నట్టు అయిపోయింది. సందీప్‌కి ఈ విషయం చెప్పడం ఒకటే మిగిలిపోయింది.

"స్వప్న ఎంగేజ్‌మెంట్‌కి సందీప్ తప్పకుండా వస్తాడు. అక్కడ మాట్లాడతాను అని నిశ్చయించుకున్నాను.

స్వప్న ఎంగేజ్‌మెంట్ రోజున సాయంత్రం నాలుగింటినుంచే నా తయారీ మొదలైంది.

తలారా స్నానం చేసి స్వప్నతోబాటు షాపింగ్‌కి వెళ్ళినప్పుడు కొనుక్కొచ్చిన చీరని బైటికి తీశాను. లేత నారింజరంగు మీద బంగారు రంగు త్రెడ్ వర్క్ చేసిన చీర అది.

రాజ్యంగారి సహాయంతో, చీర కట్టడం పూర్తిచేశాను. నాకు తెలిసిన కాస్తపాటి జ్ఞానంతో పమిటకొంగు, కుచ్చిళ్ళని అందంగా సర్దాను. జుట్టుని ముందువైపు చివరల కొద్దిగా కర్ల్ చేసి వదిలేశాను.

మెడలో సన్నటి నీటిబిందువులా కనిపించే డాలర్ ఉన్న గొలుసు, వదిలేసిన జుట్టులోనుంచి తళుక్కుమంటూ కనిపించేట్టు పెద్ద పెద్ద జూకాలు పెట్టుకున్నాను.

లైట్‌గా మేకప్ చేసుకుని మ్యాచింగ్ లిప్ స్టిక్ వేసి ఆఖరుగా పెర్‌ఫ్యూమ్ స్ప్రే చేసుకోవడంతో సింగారం పూర్తయ్యింది.

వావ్! తన్మయీ చాలా అందంగా వున్నావు. నచ్చాల్సిన వాళ్ళకి నచ్చేస్తావేమో? అంతరాంతం అంటుంటే దాన్ని ముద్దుగా విసుక్కుని అద్దం ముందునుంచి పక్కకి తొలిగాను. కారు కీస్ తీసుకుని చెప్పులు వేసుకుంటుంటే రాజ్యంగారు వచ్చారు.

"అమ్మాయిగారూ మీరు బాగా పొడుగ్గా వుంటారు కదా అయినా హీల్స్ ఎందుకు వేసుకుంటున్నారు?" సందేహం బైటపెట్టిందావిడ.

"ఇంకా పొడవుగా కనిపించడానికి" అని నవ్వి "అమ్మ వస్తే నేను స్వప్న ఎంగేజ్‌మెంట్‌కి వెళ్ళానని చెప్పండి" అని చెప్పి బయల్దేరాను.

రోజూ చూసే యిల్లే అయినా, స్వప్న ఎంగేజ్‌మెంట్ కోసం ముస్తాబయ్యాక చాలా కొత్తగా కనిపించింది వాళ్ళయిల్లు.

ఇంటిముందు గార్డెన్‌లో చిన్న స్టేజ్‌లాంటిది కట్టారు. నక్షత్రాలన్నీ వచ్చి వరుసగా నిలబడ్డాయా అన్నట్టు, ఆవరణ అంతా చిన్న చిన్న లైట్లు మినుకుమినుకుమంటూ వెలుగుతున్నాయి.

స్టేజికి ఎదురుగా లాన్‌లో, కాస్త కాస్త దూరంలో గుండ్రని టేబుల్స్, వాటి చుట్టూ కుర్చీలూ వేసి వున్నాయి.

ప్రతి టేబుల్ మీద మల్లెపూవులా తెల్లగా వున్న లేస్ టేబుల్ క్లాత్‌ని పరిచారు వాటి మీద రంగురంగుల పూలతో వున్న చిన్న చిన్న ఫ్లవర్ వేజ్‌లు పెట్టి వున్నాయి.

వెళుతూనే స్వప్న వాళ్ళమ్మగారు విశాలాంటీ ఎదురొచ్చి పలకరించింది.

"అమ్మ రాలేదేంటమ్మా?" అంటే "అమ్మకి గేదరింగ్స్ అంటే కాస్త యిబ్బంది ఆంటీ కంఫర్ట్‌బుల్‌గా వుండలేదు. రేపు ఉదయాన్నే వచ్చి మిమ్మల్ని కలుస్తానని చెప్పమంది" అని చెప్పి లోపలికి నడిచాను.

అప్పటికే చాలామంది అతిధులు వచ్చారు. చుట్టూ వున్న జనంలో సందీప్ కోసం వెతికాయి నాకళ్ళు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments